

Győri Ítélőtábla

Gf.II.20.062/2022/5.

A Győri Ítélőtábla a Dr. Engler Szilvia kamarai jogtanácsos (Cím3) által képviselt Felperes1 (cím2) felperesnek a dr. Verbovszki Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Verbovszki Enikő ügyvéd; cím4) által képviselt Alperes1 (cím1) alperessel szemben 630.833.336 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2022. február 24. napján kelt 4.G.40.148 / 2021/7. számú ítéletével szemben az alperes által 8. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A cégnyilvántartásba a Cg.cégjegyzékszám1 cégjegyzékszám alatt bejegyzett cég1 (továbbiakban: adós) felszámolását a bíróság a Céglőnyben 2017. augusztus 25. napján tette közzé. Az adós önálló képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselője a 2015. április 2. napjától 2018. november 10. napjáig terjedő időszakban az alperes volt. A felszámolási eljárás során a felperes 630.833.336. Ft hitelezői igényt jelentett be, amelyet a felszámoló visszaigazolt és nyilvántartásba vett. Az adós felszámolási eljárását a Székesfehérvári Törvényszék a 2020. március 16. napján kelt 3.Fpk.303/2016/66. számú végzésével fejezte be és a gazdálkodó szervezetet megszüntette. A végzés Céglőnyben közzététele 2020. május 15-én történt. A felperes keresetere a Székesfehérvári Törvényszék a 2021. január 14. napján kelt 4.G.40.047/2020/11. számú ítéletével a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A §-a (1),(5) bekezdései alapján megállapította, hogy az alperes a fizetésektelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el és ezáltal a felperes 630.833.336.- forint összegű követelésének teljes mértékben történő kielégítése meghiúsulhat. Az ítélet 2021. február 4. napján emelkedett jogerőre.

[2] A felperes a 2021. május 5. napján érkezett keresetében a Cstv. 33/A §-a (11) bekezdése alapján az alperest az általa okozott vagyoni hátrány, 630.833.336. Ft megfizetésére kérte kötelezni.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta a vezető tisztségviselői felelősségét megállapító ítéletben foglaltakat, mivel megítélése szerint az nem tartalmazza azokat a releváns körülményeket, hogy mikorra tehető a fizetése képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése, így mikortól elvárható az alperestől a hitelezői érdekek figyelembevétele. Kifejtette, hogy a felperes által követelt összeget rajta kívül álló körülmények miatt nem fizette meg, így azért, mert a felperes az iskolaszövetkezet tevékenységét ellehetetlenítette, illetve az alperes előzetes letartóztatását, majd szabadságvesztését töltötte. Vitatta, hogy a felperes az adós hitelezője lett volna és az adós vagyona csökkent.

[4] Az elsőfokú bíróság fellebbezett ítéletével az alperes kötelezte 630.833.336. Ft tőke, valamint a felperes perköltsége megfizetésére. Határozata indokolása szerint a felperes a keresetlevélhez csatolt okiratokkal igazolta, hogy a Cstv. 33/A. § (11) bekezdése szerinti marasztalás feltételei – a vezető tisztségviselői felelősség jogerős megállapítása, a felszámolási eljárás befejeződése és a felperes hitelezői igények kielégítésének elmaradása – fennállnak. A törvényszék rámutatott, hogy a vezető tisztségviselői felelősség megállapítása iránti perben hozott ítélet anyagi jogereje (Pp. 360. § (1) bekezdése) kizárja, hogy az abban elbírált jogot a felek egymással szemben vitássá tegyék. Ezért az alperes ellenkérelmében felhozott, a jogerős vezető tisztségviselő felelősségét megállapító ítéletet vitató kifogásokat érdemben nem vizsgálta.

[5] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Jogorvoslati kérelmében változatlanul fenntartotta, megismételte és részletezte az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében foglaltakat; így azt, hogy milyen okok miatt volt alaptalan a vezető tisztségviselő felelősségét megállapító jogerős ítélet és a felperes az adós gazdálkodó szervezet hitelezője lett volna. Kifogásolta, hogy a törvényszék nem tett eleget bizonyítási indítványának és nem szerezte be a büntető ügyében eljáró hatóságtól, valamint a Szegedi Törvényszéktől azokat az iratokat, melyek igazolják, hogy meddig állt különböző kényszerintézkedések hatálya alatt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem indokolta, hogy az indítványait milyen okból mellőzte.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, utalva annak helytálló indokaira.

[7] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az nem alapos. Az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokaival egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, így azokra csak utal. (Pp. 386. § (4) bekezdése)

[8] A fellebbezésben foglaltakra az ítéltábla kiemeli, hogy az elsőfokú ítélet valóban a Pp. 346. § (5) bekezdése sérelmével kifejezetten nem tartalmazta, hogy a törvényszék milyen okból mellőzte az alperes büntető ügyében eljáró hatóságtól - és bíróságtól a vele szemben foganatosított kényszerintézkedések időtartamára vonatkozó okiratok beszerzését. Azonban az elsőfokú ítélet indokolásából kitűnően a bíróság a vezető tisztségviselői felelősséget megállapító ítélet anyagi jogereje (Pp. 360. § (1) bekezdése) miatt hagyta figyelmen kívül az ezen ítéletet vitató alperesi ellenkérelmet és az azt alátámasztó bizonyítási indítványt. Az alperesi bizonyítási indítvány tehát a jogvita elbírálása

szempontjából szükségtelen volt. (Pp. 276. § (5) bekezdése) Így az elsőfokú ítélet indokolását érintő csekély súlyú eljárási szabálysértés nem tette érdemben jogsértővé az ítéletet.

[9] A felszámolási eljárásban hitelező, aki az arra nyitva álló határidőn belül (Cstv. 28. § (2) bekezdése f) pontja, 37. § (1) bekezdése) a hitelezői igényét a felszámolónak bejelenti, a regisztrációs díjat befizeti és a felszámoló a hitelezői követelését nyilvántartásba veszi. A konkrét esetben – az elsőfokú ítélet helytálló megállapítása szerint – a felperes a keresetlevélhez mellékelte az iratokkal igazolta, hogy a 630.833.336. Ft hitelezői követelését a felszámolónak bejelentette, és a felszámoló az nyilvántartásba vette. Ezt a tényt egyébként tartalmazta a jogerős vezető tisztségviselői felelősséget megállapító ítélet is, így a felperes hitelezői pozíciója a marasztalási perben már ezen okból sem vitatható.

[10] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján hagyta helyben.

[11] Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a magyar állam viseli. (Pp. 95. § (1) bekezdése c) pontja)

[12] A fellebbezés eredményre nem vezetett, így a fellebbező alperes a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségeit maga viseli. A felperes a másodfokú eljárásban perköltséget nem számított fel, így arról az ítéltábla nem határozott. (Pp. 82. § (3) bekezdése)

Győr, 2022. május 18.

dr.Ferenczy Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr.Bajnok István s.k.
előadó bíró

dr.Szabó Péter s.k.
bíró